

عنوان مقاله:

بررسی توسعه کالبدی شهرها با استفاده از مدل های کمی اَنتروپی شانون، هلدرن و موران (مورد پژوهی: شهر کاشمر)

محل انتشار:

فصلنامه توسعه پایدار محیط جغرافیایی, دوره 1, شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

جواد عبدی تربقان - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مظفر صرافی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمدتقی رضویان - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شهر پدیدهای است که به واسطه فعالیتهای انسانی و طبیعی مدام در حال تغییر در ابعاد مختلف است. تغییرات ابعاد کالبدی شهر دارای اهمیت بالایی است که در دو الگوی اصلی پراکنده و فشرده رخ می دهد. هدف این پژوهش شناخت پایداری یا ناپایداری الگوی توسعه کالبدی شهر کاشمر می باشد. روش تحقیق مورد استفاده توصیفی – تحلیلی است. برای سنجش رشد کالبدی شهر، مدلهای کمی ضریب آنتروپی شانون، موران و هلدرن استفاده شده است. همچنین جهت تحلیل الگوی فضایی پارامترهای رشد شهری از تکنیک اتوکرولیشن فضایی استفاده گردیده است. نتایج نشان می دهد که کاشمر از نظر رشد کالبدی، طی بیست سال اخیر، با رشد نسبتا نامناسب و ناکارآمد روبهرو بوده است. چنانکه می توان الگوی رشد پراکنده یا گسترش افقی بی رویه را برای این شهر متصور شد. ضریب آنتروپی شانون برای سال های ۱۳۸۰ و ۱۳۹۰ به ترتیب ۱۳۶۵۹۸۱ و ۱۳۶۷۳۱۸ می باشد که نشان از رشد افقی طی یک دهه است. همچنین نتایج مدل هلدرن نشان می دهد که طی دوره مذکور، از مساحتی که به پهنه شهر کاشمر اضافه گردیده است، از مجموع صدرصد افزایش، ۴۵ درصد ناشی از افزایش جمعیت بوده است و ۵۴ درصد ناشی از افزایش سرانه کل شهری که نشان از ناپایداری است. نتایج اتوکرولیشن فضایی برای چهار متغیر جمعیت، خانوار، واحد مسکونی و تراکم نیز نشان می دهد که بیشترین عدد شاخص موران مربوط به تراکم به عنوان یکی از مهمترین عوامل در نحوه است. نتایج اتوکرولیشن فضایی برای چهار متغیر حربهن شور است. پایین ترین شاخص نیز مربوط به خانوار است که به طور نسبی دارای توزیع این متغیر در پهنه شهر است. پایین ترین شاخص نیز مربوط به خانوار است که به طور نسبی دارای توزیع نرمال نبودن توزیع این متغیر در پهنه شهر است. پایین ترین شاخص نیز مربوط به خانوار است که به طور نسبی دارای توزیع نرمال نبودن توزیع این متغیر در پهنه شهر است. پایین ترین شاخص نیز مربوط به خانوار است که به طور نسبی دارای توزیع نرمال نبودن توزیع این متغیر در پهنه شهر است و سال می دهد که بیشترین عده شهر است و نشانگری از می و نرمال نبودن توزیع این متغیر در پهنه شهر است و شدی نیز مربوط به خانوار است که به طور نسبی در داری توزیع نرمال نبودن توزیع این متغیر در پهنه شهر است و شده در می توزیم نرمال نبودن توزیع نین متغیر در پهنه شهر است و شدی که در می از می توزیم نیم که در میم توزین میرون می توزیم نیم توزین میشود.

كلمات كليدى:

الگوی رشد کالبدی شهر, پراکندگی شهری, توسعه پایدار, شهر فشرده, کاشمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1269584

